

Obsah

II Nelegislativní akty

MEZINÁRODNÍ DOHODY

- ★ Prohlášení předložené sekretariátu Smlouvy o energetické chartě (ECT) podle čl. 26 odst. 3 písm. b) bodu ii) ECT, kterým se nahrazuje prohlášení učiněné dne 17. listopadu 1997 jménem Evropských společenství 1

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Komise (EU) 2019/680 ze dne 30. dubna 2019, kterým se mění příloha VI nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 o kosmetických přípravcích ⁽¹⁾ 3
- ★ Nařízení Komise (EU) 2019/681 ze dne 30. dubna 2019, kterým se mění příloha II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 o kosmetických přípravcích ⁽¹⁾ 5

ROZHODNUTÍ

- ★ Rozhodnutí Rady (EU) 2019/682 ze dne 9. dubna 2019 kterým se členské státy zmocňují, aby v zájmu Evropské unie ratifikovaly Protokol o změně Úmluvy Rady Evropy o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat 7
- ★ Rozhodnutí Rady (EU) 2019/683 ze dne 9. dubna 2019, kterým se členské státy v zájmu Evropské unie opravňují k tomu, aby se staly smluvními stranami Úmluvy Rady Evropy o komplexním přístupu k ochraně, bezpečnosti a poskytování služeb při fotbalových zápasech a dalších sportovních akcích (CETS č. 218) 9

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2019/684 ze dne 25. dubna 2019, kterým se právní, dohledové a vynucovací předpisy Japonska pro derivátové transakce, nad nimiž vykonává dohled japonská Agentura pro finanční služby, uznávají za rovnocenné požadavkům článku 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů týkajícím se oceňování, řešení sporů a marží⁽¹⁾** 11
- ★ **Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2019/685 ze dne 18. dubna 2019 o celkové výši ročních poplatků za dohled za rok 2019 (ECB/2019/10)** 16

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

II

(Nelegislativní akty)

MEZINÁRODNÍ DOHODY

Prohlášení předložené sekretariátu Smlouvy o energetické chartě (ECT) podle čl. 26 odst. 3 písm. b) bodu ii) ECT, kterým se nahrazuje prohlášení učiněné dne 17. listopadu 1997 jménem Evropských společenství

Evropská unie, Evropské společenství pro atomovou energii (Euratom) a jejich členské státy vydávají toto prohlášení:

- „1. Evropská unie a Euratom jsou organizacemi pro regionální hospodářskou integraci ve smyslu Smlouvy o energetické chartě. Evropská unie a Euratom vykonávají pravomoci, které jim byly svěřené členskými státy, prostřednictvím samostatného rozhodování a soudních orgánů.
2. Evropská unie, Euratom a jejich členské státy jsou na mezinárodní úrovni odpovědné za plnění povinností obsažených ve Smlouvě o energetické chartě podle svých příslušných pravomocí.
3. Dne 23. července 2014 bylo přijato nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 912/2014, ⁽¹⁾ kterým se stanoví rámec pro řešení finanční odpovědnosti v souvislosti s rozhodčími soudy pro řešení sporů mezi investorem a státem zřízenými mezinárodními dohodami, jichž je Evropská unie stranou (dále jen „nařízení 912/2014“) ⁽²⁾. Toto nařízení se vztahuje na řešení sporů mezi investorem a státem zahájených žalobcem ze třetí země v souladu se Smlouvou o energetické chartě. Toto nařízení stanoví zejména:
 - A. Podle čl. 4 odst. 1 nařízení 912/2014 v případě sporů týkajících se zacházení ze strany orgánů, institucí a jiných subjektů Evropské unie, vystupuje jako žalovaná strana Evropská unie.
 - B. V případě sporů týkajících se zčásti či zcela zacházení ze strany členského státu, stanoví článek 8 nařízení 912/2014:
 1. Jestliže Komise obdrží oznámení, kterým žalobce oznamuje svůj úmysl zahájit v souladu s určitou dohodou rozhodčí řízení, neprodleně o tom vyrozumí dotčený členský stát. Jakmile žalobce oznámí úmysl zahájit rozhodčí řízení proti Unii nebo některému členskému státu, uvede Komisi do patnácti dnů od obdržení tohoto oznámení Evropský parlament a Radu a sdělí jim jméno žalobce, ustanovení dohody, jejichž porušení je namítáno, dotčené hospodářské odvětví, zacházení, jímž byla dohoda údajně porušena, a požadovanou výši odškodnění.
 2. Jestliže členský stát obdrží oznámení, kterým žalobce oznamuje svůj úmysl zahájit rozhodčí řízení, neprodleně o tom vyrozumí Komisi.

Článek 9 nařízení 912/2014 dále stanoví:

1. Dotčený členský stát vystupuje jako žalovaný, s výjimkou případů, kdy nastane některá z těchto situací:
 - a) Komise v návaznosti na konzultace podle článku 6 přijala do 45 dní od obdržení oznámení či vyrozumění podle článku 8 rozhodnutí podle odstavce 2 nebo 3 tohoto článku; nebo

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 912/2014 ze dne 23. července 2014, kterým se stanoví rámec pro řešení finanční odpovědnosti v souvislosti s rozhodčími soudy pro řešení sporů mezi investorem a státem zřízenými mezinárodními dohodami, jichž je Evropská unie stranou, Úř. věst. L 257, 28.8.2014, p. 121–134.

⁽²⁾ Pro upřesnění je záměrem tohoto prohlášení řešit důsledky přijetí nařízení 912/2014 s ohledem na soudní spory zahájené žalobcem ze smluvní strany, která není členským státem EU, v souladu se Smlouvou o energetické chartě. Spory mezi investorem z členského státu a členským státem podle Smlouvy o energetické chartě do oblasti působnosti prohlášení nespádají. EU a její členské státy mohou tuto záležitost řešit později.

- b) členský stát v návaznosti na konzultace podle článku 6 do 45 dní od obdržení oznámení nebo vyrozumění podle článku 8 Komise písemně potvrdil, že nemá v úmyslu vystupovat jako žalovaný.

Nastane-li některá ze situací uvedených v písm. a) nebo b), vystupuje jako žalovaná Unie.

2. Komise může prováděcími akty vycházejícími z úplné a vyvážené věcné analýzy a právního zdůvodnění, které poskytne členským státům, poradním postupem podle čl. 22 odst. 2 rozhodnout, že jako žalovaný má vystupovat Unie, nastane-li jedna či více z těchto okolností:

- a) Unie by nesla zcela nebo přinejmenším zčásti možnou finanční odpovědnost vyplývající ze sporu v souladu s kritérii stanovenými v článku 3; nebo

- b) spor se týká zároveň i zacházení, které poskytly orgány, instituce nebo jiné subjekty Unie.

3. Komise může prováděcími akty vycházejícími z úplné a vyvážené věcné analýzy a právního zdůvodnění, které poskytne členským státům, přezkumným postupem podle čl. 22 odst. 3 rozhodnout, že jako žalovaný má vystupovat Unie, pokud je obdobné zacházení napadeno v související žalobě proti Unii u WTO, pokud byla zřízena skupina odborníků a žaloba se týká stejné konkrétní právní otázky a pokud je nezbytné zajistit ve věci před WTO jednotnou argumentaci.

[...]

5. Komise a dotčený členský stát neprodleně po obdržení oznámení nebo vyrozumění podle článku 8 zahájí v souladu s článkem 6 konzultace o řešení daného sporu podle tohoto článku. Komise a dotčený členský stát zajistí, aby byly dodrženy lhůty stanovené v dohodě.

- C. Po určení, kdo bude ve sporu vystupovat jako žalovaný v souladu s výše uvedenými ustanoveními nařízení 912/2014, Evropská unie bude informovat žalobce do 60 dnů od data, kdy žalobce oznámil svůj záměr zahájit spor. Tím není dotčeno rozdělení pravomocí mezi Evropskou unii a členské státy v otázce investic.
4. Soudní dvůr Evropské unie coby soudní orgán Evropské unie a Euratomu je příslušný posoudit jakoukoli otázku týkající se použití a výkladu ustavujících smluv a aktů přijatých podle nich, a to včetně mezinárodních dohod uzavřených Evropskou unií a Euratomem, na něž se lze za určitých podmínek u Soudního dvora odvolat.
5. Jakákoli věc předložená Soudnímu dvoru Evropské unie žalobcem ze smluvní strany, která není členským státem EU, za použití druhů řízení stanovených ustavujícími smlouvami Unie spadá do oblasti působnosti čl. 26 odst. 2 písm. a) Smlouvy o energetické chartě. ⁽³⁾ Vzhledem k tomu, že právní systém Unie stanoví prostředky takového řízení, nedává ani Evropská unie, ani Euratom bezvýhradný souhlas k postoupení sporu mezinárodnímu arbitrážnímu či smírčímu orgánu.
6. Pokud jde o mezinárodní arbitráže, je třeba konstatovat, že ustanovení úmluvy ICSID neumožňují Evropské unii a Euratomu, aby se staly jejími smluvními stranami. Ustanovení dodatkových pravidel ICSID Evropské unii a Euratomu rovněž neumožňují jejich použití. Jakýkoli rozhodčí nález proti Evropské unii a Euratomu bude proveden prostřednictvím orgánů Unie v souladu s jejich povinností podle čl. 26 odst. 8 Smlouvy o energetické chartě.“

⁽³⁾ Článek 26 odst. 2) písm. a) se rovněž použije v případě, že je Soudní dvůr Evropské unie vyzván, aby posoudil použití nebo výklad Smlouvy o energetické charty na základě žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce předložené soudem členského státu v souladu s článkem 267 Smlouvy o fungování Evropské unie.

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2019/680

ze dne 30. dubna 2019,

kterým se mění příloha VI nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 o kosmetických přípravcích

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o kosmetických přípravcích⁽¹⁾, a zejména na čl. 31 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ve svém stanovisku ze dne 30. července 2018⁽²⁾ dospěl Vědecký výbor pro bezpečnost spotřebitele (dále jen „VVBS“) k závěru, že látka Phenylene Bis-Diphenyltriazine je bezpečná pro použití jako filtr ultrafialového záření v přípravcích na ochranu proti slunečnímu záření a jiných kosmetických přípravcích v koncentraci nejvýše 5 % a že jeho použití je bezpečné pouze v případě přípravků aplikovaných na kůži, a ne těch, které mohou vést k inhalační expozici.
- (2) S ohledem na stanovisko VVBS a s cílem zohlednit technický a vědecký pokrok by použití látky Phenylene Bis-Diphenyltriazine jako filtru ultrafialového záření v kosmetických přípravcích mělo být povoleno v koncentraci nejvýše 5 % s výjimkou aplikací, které mohou vést k expozici plic konečného uživatele při vdechování.
- (3) Příloha VI nařízení (ES) č. 1223/2009 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (4) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro kosmetické přípravky,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha VI nařízení (ES) č. 1223/2009 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 30. dubna 2019.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 59.

⁽²⁾ VVBS/1594/18.

PŘÍLOHA

V příloze VI nařízení (ES) č. 1223/2009 se doplňuje nová položka, která zní:

Referenční číslo	Identifikace látky				Podmínky			Znění podmínek použití a upozornění
	Chemický název/INN/XAN	Název v seznamu přísad podle společné nomenklatury	Číslo CAS	Číslo ES	Druh výrobku, části těla	Nejvyšší koncentrace v přípravku připraveném k použití	Jiné	
a	b	c	d	e	f	g	h	i
„31	3,3'-(1,4-Fenylen)bis (5,6-difenyl-1,2,4-triazin)	Phenylene Bis-Diphenyltriazine	55514-22-2	700-823-1		5 %	Nepoužívat v aplikacích, jež mohou vést k expozici plic konečného uživatele při vdechování.“	

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2019/681**ze dne 30. dubna 2019,****kterým se mění příloha II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009
o kosmetických přípravcích****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o kosmetických přípravcích ⁽¹⁾, a zejména na čl. 31 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Látka 2-Chloro-p-Phenylenediamine, včetně jejího sulfátu a dihydrochloridu, se používá v přípravcích k barvení obočí a řas v koncentraci nejvýše 4,6 %. Vědecký výbor pro bezpečnost spotřebitele (VVBS) uvedl ve svém stanovisku ze dne 19. září 2013 ⁽²⁾ (dále jen „stanovisko VVBS“), že pro použití látky 2-Chloro-p-Phenylenediamine v oxidačních přípravcích k barvení obočí a řas v koncentraci nejvýše 4,6 % nelze odvodit žádnou dostatečnou hranici bezpečnosti. VVBS dále uvedl, že na základě dostupných údajů a s ohledem na absenci řádné zkoušky *in vivo* na indukci genových mutací nelze dospět k závěru ohledně genotoxického potenciálu látky 2-Chloro-p-Phenylenediamine. Proto VVBS konstatoval, že použití látky 2-Chloro-p-Phenylenediamine není pro spotřebitele bezpečné. VVBS následně objasnil, že je toho názoru, že k sulfátu a dihydrochloridu látky 2-Chloro-p-Phenylenediamine by se mělo přistupovat se stejnou obezřetností jako k látce 2-Chloro-p-Phenylenediamine, dokud nebude prokázána bezpečnost, protože mají stejnou základní strukturu, včetně genotoxického potenciálu, jako látka 2-Chloro-p-Phenylenediamine. Kromě toho VVBS objasnil, že působnost stanoviska VVBS a jeho závěru lze rozšířit na vlasy ⁽³⁾.
- (2) S ohledem na stanovisko VVBS a na následné objasnění ze strany VVBS existuje potenciální riziko pro lidské zdraví plynoucí z používání látky 2-Chloro-p-Phenylenediamine, jejího sulfátu a dihydrochloridu v přípravcích k barvení obočí a řas. V případě přípravků k barvení vlasů je expozice této látce ještě vyšší, protože se tyto přípravky aplikují na větší povrch těla. Na uvedeném základě a s ohledem na objasnění ze strany VVBS existuje rovněž potenciální riziko pro lidské zdraví plynoucí z používání látky 2-Chloro-p-Phenylenediamine, jejího sulfátu a dihydrochloridu v přípravcích k barvení vlasů. Proto by látka 2-Chloro-p-Phenylenediamine, její sulfát a dihydrochlorid měly být zakázány v přípravcích k barvení vlasů, včetně přípravků k barvení obočí, a v přípravcích k barvení řas a doplněny na seznam zakázaných látek v příloze II nařízení (ES) č. 1223/2009.
- (3) Je vhodné stanovit přiměřené lhůty, aby se dané odvětví mohlo tomuto novému zákazu přizpůsobit. Při stanovení délky těchto lhůt by měl být zájem hospodářských subjektů vyvážen zjištěnými rizikovými faktory pro zdraví.
- (4) Nařízení (ES) č. 1223/2009 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro kosmetické přípravky,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha II nařízení (ES) č. 1223/2009 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Ode dne 22. listopadu 2019 nesmí být na trh Unie uváděny přípravky k barvení vlasů, včetně přípravků k barvení obočí, a přípravky k barvení řas, které obsahují látky zakázané tímto nařízením.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 59.⁽²⁾ SCCS/1510/13.⁽³⁾ Zápis z plenárního zasedání SCCS ve dnech 21.–22. června 2018.

Ode dne 22. února 2020 nesmí být na trh Unie dodávány přípravky k barvení vlasů, včetně přípravků k barvení obočí, a přípravky k barvení řas, které obsahují látky zakázané tímto nařízením.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 30. dubna 2019.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

V příloze II nařízení (ES) č. 1223/2009 se doplňuje nová položka, která zní:

Referenční číslo	Chemický název/INN	Číslo CAS	Číslo ES
„1384	2-Chlorbenzen-1,4-diamin (2-Chloro-p-Phenylendiamine), jeho sulfát a dihydrochlorid (*), používali se jako látka v přípravcích k barvení vlasů, včetně přípravků k barvení obočí, a v přípravcích k barvení řas	615-66-7 61702-44-1 (sulfát) 615-46-3 (dihydrochlorid)	210-441-2 262-915-3 210-427-6

(*): Ode dne 22. listopadu 2019 nesmí být na trh Unie uváděny přípravky k barvení vlasů, včetně přípravků k barvení obočí, a přípravky k barvení řas, které obsahují uvedené látky. Ode dne 22. února 2020 nesmí být na trh Unie dodávány přípravky k barvení vlasů, včetně přípravků k barvení obočí, a přípravky k barvení řas, které obsahují uvedené látky.“

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2019/682

ze dne 9. dubna 2019

kterým se členské státy zmocňují, aby v zájmu Evropské unie ratifikovaly Protokol o změně Úmluvy Rady Evropy o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 16 ve spojení s čl. 218 odst. 6 druhý pododstavec písm. a) bod v) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 6. června 2013 zmocnila Rada Komisi, aby se jménem Unie účastnila jednání o aktualizaci Úmluvy Rady Evropy o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat (ETS č. 108) (dále jen „úmluva č. 108“) a o podmínkách a způsobech přistoupení Unie k pozměněné úmluvě č. 108.
- (2) Dne 18. května 2018 přijal Výbor ministrů Rady Evropy protokol o změně úmluvy č. 108 (dále jen „pozměňovací protokol“).
- (3) Cílem pozměňovacího protokolu je rozšířit působnost, zvýšit úroveň a zlepšit účinnost ochrany údajů, která je poskytována podle úmluvy č. 108.
- (4) Ustanovení pozměněné úmluvy č. 108 se vztahují jak na činnosti spadající do oblasti působnosti práva Unie, tak na činnosti mimo oblast působnosti práva Unie, jako jsou národní bezpečnost a obrana.
- (5) Ustanovení pozměněné úmluvy č. 108 mohou mít v rozsahu, v jakém se vztahují na zpracovávání osobních údajů v rámci činností spadajících do oblasti působnosti práva Unie, dopad na společná pravidla či změnit jejich působnost ve smyslu čl. 3 odst. 2 Smlouvy, poněvadž tato ustanovení vycházejí ze stejných zásad, jaké stanoví nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ⁽²⁾.
- (6) Jelikož pozměněná úmluva č. 108 bude obsahovat záruky vycházející ze stejných zásad, jaké stanoví nařízení (EU) 2016/679 a směrnice (EU) 2016/680, přispěje její vstup v platnost k prosazování standardů Unie v oblasti ochrany údajů na globální úrovni, usnadní toky údajů mezi Unii a stranami úmluvy č. 108 mimo Unii, zajistí, aby členské státy dodržovaly své mezinárodní povinnosti podle úmluvy č. 108, a umožní budoucí přistoupení Unie k úmluvě č. 108.
- (7) Unie nemůže pozměňovací protokol podepsat ani ratifikovat, protože úmluva č. 108 stanoví, že jejími smluvními stranami jsou pouze státy.
- (8) Členské státy by proto měly být zmocněny k ratifikaci pozměňovacího protokolu, jednajíce společně v zájmu Unie, pokud jde o ustanovení spadající do výlučné pravomoci Unie,

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Členské státy se zmocňují, aby v zájmu Unie ratifikovaly Protokol o změně Úmluvy Rady Evropy o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat (ETS č. 108), pokud jde o ustanovení spadající do výlučné pravomoci Unie.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Lucemburku dne 9. dubna 2019.

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2019/683**ze dne 9. dubna 2019,****kterým se členské státy v zájmu Evropské unie opravňují k tomu, aby se staly smluvními stranami Úmluvy Rady Evropy o komplexním přístupu k ochraně, bezpečnosti a poskytování služeb při fotbalových zápasech a dalších sportovních akcích (CETS č. 218)**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 87 odst. 1 ve spojení s čl. 218 odst. 6 druhým pododstavcem písm. a) bodem v) a čl. 218 odst. 8 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Úmluva Rady Evropy o komplexním přístupu k ochraně, bezpečnosti a poskytování služeb při fotbalových zápasech a dalších sportovních akcích (dále jen „úmluva“) byla přijata v Saint-Denis dne 3. července 2016 a od uvedeného dne je otevřená k podpisu a ratifikaci.
- (2) Cílem úmluvy je zajistit bezpečné a přívětivé prostředí na fotbalových zápasech a dalších sportovních akcích.
- (3) Ustanovení čl. 11 odst. 2, 3 a 4 úmluvy, která se týkají národních fotbalových informačních středisek, mohou ovlivnit společná pravidla či změnit jejich působnost ve smyslu čl. 3 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, jelikož tato ustanovení odpovídají některým povinnostem obsaženým v rozhodnutí Rady 2002/348/SVV ⁽²⁾.
- (4) Pro boj s násilím souvisejícím se sportovními akcemi je podpora úmluvy ze strany Unie důležitá a doplní úsilí, které již bylo v této oblasti vynaloženo prostřednictvím podpory projektů v rámci kapitoly programu Erasmus+ věnované sportu, zavedeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1288/2013 ⁽³⁾.
- (5) Unie se nemůže stát smluvní stranou úmluvy, neboť jejími smluvními stranami mohou být pouze státy.
- (6) Členské státy by proto měly být oprávněny k podpisu a ratifikaci úmluvy, jednající společně v zájmu Unie, pokud jde o ty části úmluvy, které spadají do výlučné pravomoci Unie.
- (7) Spojené království a Irsko jsou vázány rozhodnutím 2002/348/SVV, a účastní se tudíž přijímání tohoto rozhodnutí.
- (8) V souladu s čl. 1 a 2 protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko přijímání tohoto rozhodnutí neúčastní a toto rozhodnutí pro něj není závazné ani použitelné,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Členské státy jsou oprávněny, aby se staly smluvními stranami Úmluvy Rady Evropy o komplexním přístupu k ochraně, bezpečnosti a poskytování služeb při fotbalových zápasech a dalších sportovních akcích (CETS č. 218), pokud jde o čl. 11 odst. 2, 3 a 4 této úmluvy.

⁽¹⁾ Souhlas ze dne 12. března 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2002/348/SVV ze dne 25. dubna 2002 o bezpečnosti v souvislosti s fotbalovými zápasy mezinárodního rozměru (Úř. věst. L 121, 8.5.2002, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1288/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí program „Erasmus+“: program Unie pro vzdělávání, odbornou přípravu, mládež a sport a zrušují rozhodnutí č. 1719/2006/ES, č. 1720/2006/ES a č. 1298/2008/ES (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 50).

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Lucemburku dne 9. dubna 2019.

*Za Radu
předseda
G. CIAMBA*

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2019/684

ze dne 25. dubna 2019,

kterým se právní, dohledové a vynucovací předpisy Japonska pro derivátové transakce, nad nimiž vykonává dohled japonská Agentura pro finanční služby, uznávají za rovnocenné požadavkům článku 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů týkajícím se oceňování, řešení sporů a marží

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů ⁽¹⁾, a zejména na čl. 13 odst. 2 uvedeného nařízení,

po konzultaci s Evropským výborem pro cenné papíry,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 13 nařízení (EU) č. 648/2012 stanoví mechanismus pro zajištění souladu mezi právními, dohledovými a vynucovacími předpisy Unie a třetích zemí v oblastech, které upravuje uvedené nařízení. Komise je zmocněna přijímat rozhodnutí o rovnocennosti, jimiž se právní, dohledové a vynucovací předpisy určité třetí země prohlašují za rovnocenné požadavkům stanoveným v článcích 4, 9, 10 a 11 nařízení (EU) č. 648/2012, takže v případě smluvních stran, které provádějí transakci, na niž se vztahuje uvedené nařízení, přičemž alespoň jedna z těchto smluvních stran je usazena v uvedené třetí zemi, se má za to, že splněním požadavků stanovených právním režimem dotyčné třetí země uvedené požadavky splnily. Přijetím prohlášení o rovnocennosti se zabrání uplatňování duplicitních nebo protichůdných pravidel. Prohlášení o rovnocennosti rovněž přispívá k dosažení ústředního cíle nařízení (EU) č. 648/2012, jímž je snížení systémového rizika a zvýšení transparentnosti trhu s deriváty zajištěním mezinárodně konzistentního uplatňování zásad dohodnutých se třetími zeměmi a stanovených v uvedeném nařízení.
- (2) Odstavce 1, 2 a 3 článku 11 nařízení (EU) č. 648/2012, které je doplněno nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 ⁽²⁾ a nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 ⁽³⁾, stanoví právní požadavky Unie týkající se včasného potvrzení podmínek OTC derivátové smlouvy, provádění komprese portfolií a mechanismů srovnávání portfolií ve vztahu k OTC derivátovým smlouvám, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana. Uvedené odstavce rovněž stanoví povinnosti vztahující se na uvedené smlouvy a týkající se oceňování a řešení sporů („techniky snižování rizik“) a také povinnosti týkající se výměny kolaterálu („marže“) mezi smluvními stranami.
- (3) Aby byl právní, dohledový a vynucovací režim třetí země považován za rovnocenný režimu Unie, pokud jde o techniky snižování operačních rizik a maržové požadavky, měl by být hmotněprávní účinek použitelných právních, dohledových a vynucovacích předpisů rovnocenný požadavkům Unie podle článku 11 nařízení (EU) č. 648/2012 a zajišťovat ochranu služebního tajemství rovnocennou ochraně stanovené v tomto nařízení a právní, dohledové a vynucovací předpisy by měly být účinně uplatňovány a vymáhány spravedlivým a nedeformujícím způsobem zajišťujícím účinný dohled a vynucování v uvedené třetí zemi. Účelem tohoto posouzení

⁽¹⁾ Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 ze dne 19. prosince 2012, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 s ohledem na regulační technické normy týkající se ujednání o nepřímém clearing, povinnosti clearing, veřejného rejstříku, přístupu k obchodnímu systému, nefinančních smluvních stran a technik zmírňování rizika pro OTC derivátové smlouvy, u nichž ústřední protistrana neprovádí clearing (Úř. věst. L 52, 23.2.2013, s. 11).

⁽³⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 ze dne 4. října 2016, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů, pokud jde o regulační technické normy pro techniky zmírňování rizika u OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana (Úř. věst. L 340, 15.12.2016, s. 9).

rovnocennosti je proto ověřit, že právní, dohledové a vynucovací předpisy Japonska zajišťují, že OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana a uzavírá je alespoň jedna smluvní strana usazená v uvedené třetí zemi, nevystavují finanční trhy v Unii vyššímu riziku, a že tedy v Unii nepředstavují nepřijatelnou míru systémového rizika.

- (4) Komise dne 1. září 2013 obdržela odborné doporučení Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA) ohledně právních, dohledových a vynucovacích předpisů v Japonsku (*), včetně mimo jiné technik snižování operačních rizik pro OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana. Ve svém odborném doporučení orgán ESMA zjistil, že v Japonsku neexistují žádné právně závazné požadavky týkající se včasného potvrzení podmínek OTC derivátové smlouvy, předpisy pro provádění srovnávání a komprese portfolií a jejich hodnocení, ani povinnost řešení sporů nebo výměny kolaterálu mezi protistranami OTC derivátových smluv. Orgán ESMA rovněž konstatoval, že rovnocennost mezi režimy pro dvoustranné marže nebylo v dané době možné posoudit, jelikož technické normy upřesňující pravidla ohledně dvoustranných marží v Unii dosud nebyly vypracovány.
- (5) Komise při provádění svého posouzení vzala v úvahu odborné doporučení orgánu ESMA a rovněž regulační vývoj, k němuž od té doby došlo. Toto rozhodnutí není založeno pouze na srovnávací analýze právních, dohledových a vynucovacích požadavků platných v Japonsku, ale také na posouzení účinku uvedených požadavků a jejich adekvátnosti pro účely snížení rizik vyplývajících z OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, způsobem považovaným za rovnocenný účinku požadavků stanovených v nařízení (EU) č. 648/2012.
- (6) Právní, dohledové a vynucovací předpisy platné v Japonsku pro OTC derivátové smlouvy jsou stanoveny v zákoně č. 25 z roku 1948 o finančních nástrojích a burzách a vztahují se na společnosti obchodující s finančními nástroji a na registrované finanční instituce, mezi něž patří regulované banky, družstva, pojišťovny, penzijní fondy a investiční fondy. Japonská Agentura pro finanční služby („agentura“) disponuje rozsáhlými pravomocemi pro provádění zákona o finančních nástrojích a burzách a má nařízení úřadu vlády, pokyny pro dohled a veřejná oznámení (společně „japonské předpisy pro OTC deriváty“). Agentura má v jurisdikci OTC deriváty ve smyslu čl. 2 odst. 7 nařízení (EU) č. 648/2012 s výjimkou OTC komoditních derivátů, které jsou v jurisdikci japonského ministerstva hospodářství, obchodu a průmyslu a japonského ministerstva zemědělství, lesního hospodářství a rybolovu.
- (7) Techniky snižování operačních rizik u OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, stanovené v japonských předpisech pro OTC deriváty jsou i nadále nedostatečné ve srovnání s povinnostmi stanovenými v čl. 11 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 648/2012 a v nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013, pokud jde o včasné potvrzení podmínek OTC derivátových smluv, provádění komprese portfolií a ujednání pro srovnávání portfolií. Toto rozhodnutí by se proto mělo vztahovat pouze na právní, dohledové a vynucovací předpisy týkající se povinností oceňování a řešení sporů, jak jsou stanoveny v čl. 11 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 648/2012 a v nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 a dále na předpisy týkající se maržových požadavků, jak jsou stanoveny v čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 a v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251.
- (8) Pokud jde o požadavky týkající se oceňování transakcí a o řešení sporů vztahující se na OTC deriváty, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, stanoví japonské předpisy pro OTC deriváty podobné povinnosti, jaké stanoví čl. 11 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 648/2012. Konkrétně oddíl IV-2-4 pokynů pro dohled obsahuje zvláštní požadavky týkající se řešení sporů vztahující se na OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, a článek 123 nařízení úřadu vlády stanoví požadavky na provádění denních ocenění pro účely výměny marží.
- (9) Pokud jde o marže u OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, představuje právně závazné požadavky Japonska soubor konečných nařízení přijatých agenturou a zveřejněných dne

(* ESMA/2013/BS/1158, *Technical advice on third country regulatory equivalence under EMIR – Japan* (Odborné doporučení ohledně rovnocennosti regulačního režimu třetí země podle nařízení EMIR – Japonsko), závěrečná zpráva Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy, 1. září 2013.

31. března 2016, který vstoupil v platnost dne 1. září 2016. Tato nařízení zahrnují nařízení úřadu vlády č. 52 ze dne 6. srpna 2007 o podnicích finančních nástrojů, včetně doplňujících ustanovení, veřejná oznámení Agentury pro finanční služby č. 15, 16 a 17 ze dne 31. března 2016 a č. 33 ze dne 25. srpna 2017, revidované souhrnné pokyny pro dohled nad významnými bankami atd., revidované souhrnné pokyny pro dohled nad malými, středními a regionálními finančními institucemi, revidované souhrnné pokyny pro dohled nad družstevními bankami, revidované souhrnné pokyny pro dohled nad společnostmi obchodujícími s finančními nástroji atd., revidované souhrnné pokyny pro dohled nad pojišťovnami a revidované souhrnné pokyny pro dohled nad svěřenskými společnostmi atd. Pravidla vztahující se na OTC komoditní deriváty v jurisdikci ministerstva hospodářství, obchodu a průmyslu a ministerstva zemědělství, lesního hospodářství a rybolovu kopírují soubor konečných nařízení přijatých agenturou (společně „maržová pravidla Japonska“).

- (10) Jak stanoví maržová pravidla Japonska, u finančních institucí, u nichž je celková průměrná hodnota pomyslné jistiny OTC derivátů za určitou dobu rovna 300 miliardám JPY nebo vyšší, musí být podle zákona o finančních nástrojích a burzách prováděna výměna variační marže denně, zatímco ostatní finanční instituce ji musí provádět s „dostatečnou četností“. Jelikož nařízení (EU) č. 648/2012 vyžaduje od všech protistran OTC derivátových transakcí, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, výměnu variační marže s každodenní četností, mělo by být toto rozhodnutí podmíněno každodenní výměnou variační marže u transakcí se společnostmi obchodujícími s finančními nástroji a s registrovanými finančními institucemi, u nichž je celková průměrná hodnota pomyslné jistiny OTC derivátů po jednoleté období počínaje dubnem dva roky před rokem, ve kterém se požaduje výpočet (nebo jeden rok, je-li výpočet prováděn v prosinci), nižší než 300 miliard JPY.
- (11) Obdobně jako podle požadavků stanovených v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 si podle maržových pravidel Japonska všechny finanční instituce s pomyslnou hodnotou OTC derivátů, u kterých nebyl proveden clearing, fyzicky vypořádaných měnových forwardů a devizových swapů konsolidované skupiny, s výjimkou transakcí uvnitř skupiny, za měsíce březen, duben a květen jeden rok před rokem, ve kterém výpočet přesahuje hodnotu 1,1 bilionu JPY, musí vyměňovat podrobnosti o počáteční marži. Maržová pravidla Japonska rovněž stanoví kombinovanou minimální hodnotu převodu počáteční a variační marže na 70 milionů JPY, zatímco článek 25 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 stanoví prahovou hodnotu na 500 000 EUR. Jelikož rozdíl v hodnotě obou měn je marginální, měly by být tyto hodnoty považovány za rovnocenné.
- (12) Maržová pravidla Japonska se vztahují na téměř všechny OTC derivátové smlouvy, jak jsou vymezeny v čl. 2 bodě 7 nařízení (EU) č. 648/2012, s výjimkou fyzicky vypořádaných měnových forwardů a devizových swapů, pro které maržová pravidla Japonska nestanoví žádné požadavky. Měnové transakce spojené s výměnou jistiny prostřednictvím křížových měnových swapů jsou osvobozeny od požadavků na počáteční marži. Maržová pravidla Japonska navíc nepředpokládají žádné zvláštní zacházení se strukturovanými produkty včetně krytých dluhopisů a sekuritizací. Podle podmínek nařízení (EU) č. 648/2012 jsou od požadavků na počáteční marže osvobozeny pouze devizové swapy a měnové forwardy a od všech maržových požadavků jsou osvobozeny pouze deriváty spojené s krytými dluhopisy pro účely zajištění. Toto rozhodnutí by se proto mělo vztahovat pouze na OTC derivátové smlouvy, na které se vztahují maržové požadavky podle nařízení (EU) č. 648/2012 a maržová pravidla Japonska.
- (13) Požadavky na výpočet počáteční marže v maržových pravidlech Japonska jsou rovnocenné požadavkům stanoveným v nařízení (EU) č. 648/2012. Obdobně jako standardizovaná metoda výpočtu počáteční marže stanovená v příloze IV nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251 umožňují i maržová pravidla Japonska použití standardizovaného modelu rovnocenného modelu stanovenému ve výše uvedené příloze. Alternativně lze pro výpočet počáteční marže využít interní modely nebo modely třetích stran, pokud tyto modely obsahují některé specifické parametry včetně minimálních intervalů spolehlivosti a období krytí rizika marží a některé historické údaje včetně stresových období. Protistrany musí náležitě informovat agenturu, ministerstvo hospodářství, obchodu a průmyslu či ministerstvo zemědělství, lesního hospodářství a rybolovu o svém úmyslu použít takové interní modely nebo modely třetích stran, jakož i o potřebných předpokladech, hypotézách a případných změnách.
- (14) Požadavky stanovené v maržových pravidlech Japonska na způsobilý kolaterál a na to, jak má být tento kolaterál držen a oddělen, jsou rovnocenné požadavkům stanoveným v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251. Maržová pravidla Japonska rovněž obsahují rovnocenný seznam typů způsobilého kolaterálu a vyžadují, aby společnosti obchodující s finančními nástroji a registrované finanční instituce přiměřeně diverzifikovaly kolaterál,

kteří vybírají, též omezením cenných papírů s nízkou likviditou, aby se předešlo koncentraci kolaterálu. Požadavky obsažené v maržových pravidlech Japonska vztahující se na oceňování kolaterálu jsou srovnatelné s požadavky stanovenými v článku 19 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2251.

- (15) Co se týče rovnocenné úrovně ochrany služebního tajemství v Japonsku, pro informace, které uchovává agentura, platí politika bezpečnosti informací agentury a na zaměstnance agentury se vztahuje zákon o státní službě, který zaměstnancům zakazuje šířit informace, jež získali během výkonu svých povinností. Jak zákon o státní službě, tak politika pro bezpečnost informací agentury proto zaručují ochranu služebního tajemství včetně ochrany obchodních tajemství, která si příslušné orgány vyměňují se třetími stranami, rovnocenným způsobem jako záruky stanovené v hlavě VIII nařízení (EU) č. 648/2012. Proto by zákon o státní službě a politika pro bezpečnost informací agentury měly být společně pokládány za opatření poskytující rovnocennou úroveň ochrany služebního tajemství, jakou poskytuje nařízení (EU) č. 648/2012.
- (16) A konečně, pokud jde o účinné uplatňování a vynucování spravedlivým a nedeformujícím způsobem zajišťujícím účinný dohled a vynucování v uvedené třetí zemi, má agentura rozsáhlé vyšetřovací a kontrolní pravomoci, aby mohla posoudit soulad s maržovými požadavky vztahujícími se na OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana. Agentura může přijmout celou řadu opatření v oblasti dohledu, aby zabránila jakémukoli porušení platných požadavků, například příkaz k provozním zlepšením pro podniky na základě článku 51 zákona o finančních nástrojích a burzách a další opatření v oblasti dohledu na základě článku 52 uvedeného zákona. Uvedená opatření by proto měla být považována za opatření zajišťující účinné uplatňování příslušných právních, regulačních a vynucovacích předpisů na základě japonských předpisů pro OTC deriváty spravedlivým a nedeformujícím způsobem zajišťujícím účinný dohled a vynucování.
- (17) Toto rozhodnutí se zakládá na právně závazných požadavcích na OTC derivátové smlouvy platných v Japonsku v okamžiku přijetí tohoto rozhodnutí. Komise by měla ve spolupráci s orgánem ESMA nadále pravidelně monitorovat vývoj právních, dohledových a vynucovacích předpisů pro tyto OTC derivátové smlouvy a jejich důsledné a účinné provádění, pokud jde o požadavky na včasné potvrzení podmínek, kompresi a srovnávání portfolií, oceňování transakcí, řešení sporů a maržové požadavky použitelné na OTC derivátové smlouvy, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, na jejichž základě bylo toto rozhodnutí přijato. Neměla by tím být dotčena možnost, aby Komise kdykoli uskutečnila specifický přezkum, pokud si relevantní vývoj vyžádá, aby Komise prohlášení o rovnocennosti udělené tímto rozhodnutím opětovně posoudila. Takové opětovné posouzení může vést ke zrušení tohoto rozhodnutí, v důsledku čehož by se na ústřední protistrany opět automaticky vztahovaly všechny požadavky stanovené v nařízení (EU) č. 648/2012.
- (18) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Evropského výboru pro cenné papíry,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Pro účely čl. 13 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 se právní, dohledové a vynucovací předpisy Japonska pro oceňování a řešení sporů uplatňované na transakce regulované jako OTC deriváty japonskou Agenturou pro finanční služby (dále jen „agentura“) nebo jako OTC komoditní deriváty japonským ministerstvem hospodářství, obchodu a průmyslu a japonským ministerstvem zemědělství, lesního hospodářství a rybolovu, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, považují za rovnocenné příslušným požadavkům stanoveným v čl. 11 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 648/2012, pokud je alespoň jedna ze smluvních stran uvedených transakcí usazena v Japonsku a zaregistrována u agentury jako společnost obchodující s finančními nástroji nebo jako registrovaná finanční instituce.

Článek 2

Pro účely čl. 13 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 se právní, dohledové a vynucovací předpisy Japonska pro výměnu kolaterálu uplatňované na transakce regulované jako OTC deriváty agenturou nebo jako OTC komoditní deriváty ministerstvem hospodářství, obchodu a průmyslu a ministerstvem zemědělství, lesního hospodářství a rybolovu, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, považují za rovnocenné požadavkům čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) alespoň jedna ze smluvních stran uvedených transakcí je usazena v Japonsku a je registrována u agentury jako společnost obchodující s finančními nástroji nebo jako registrovaná finanční instituce a vztahují se na ni maržová pravidla Japonska;

- b) transakce jsou oceňovány na základě tržní hodnoty a pokud smluvní strany těchto transakcí usazené v Japonsku mají celkovou průměrnou hodnotu pomyslné jistiny OTC derivátů po dobu jednoho roku počínaje dubnem dva roky před rokem, ve kterém se požaduje výpočet (nebo jeden rok, je-li výpočet prováděn v prosinci), nižší než 300 miliard JPY, probíhá každodenní výměna variační marže.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 25. dubna 2019.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (EU) 2019/685
ze dne 18. dubna 2019
o celkové výši ročních poplatků za dohled za rok 2019 (ECB/2019/10)

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi ⁽¹⁾, a zejména na článek 30 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 1163/2014 ze dne 22. října 2014 o poplatcích za dohled (ECB/2014/41) ⁽²⁾, a zejména na čl. 3 odst. 1 a čl. 9 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Celková výše ročních poplatků za dohled, které mají být uloženy podle čl. 9 odst. 2 nařízení (EU) č. 1163/2014 (ECB/2014/41), by měla pokrývat, ale nepřekračovat výdaje, které Evropská centrální banka (ECB) vynaloží v souvislosti se svými úkoly v oblasti dohledu v příslušném období placení poplatku. Tyto výdaje sestávají z nákladů, které přímo souvisejí s úkoly ECB v oblasti dohledu, například přímým dohledem nad významnými subjekty, dozorem nad výkonem dohledu nad méně významnými subjekty a prováděním horizontálních úkolů a specializovaných služeb. Zahrnují také náklady, které s úkoly ECB v oblasti dohledu souvisejí nepřímo, například náklady za služby poskytované podpůrnými útvary ECB, např. v oblasti správy majetku, řízení lidských zdrojů, administrativních služeb, rozpočtu a kontroly, účetnictví, právních služeb, komunikace a překladatelských služeb, interního auditu a statistických služeb a informačních technologií.
- (2) Za účelem výpočtu ročního poplatku za dohled, který se platí za významné dohlížené subjekty a významné dohlížené skupiny a za méně významné dohlížené subjekty a méně významné dohlížené skupiny, by měly být celkové náklady rozděleny na základě výdajů příslušných funkčních oblastí, které vykonávají přímý dohled nad významnými dohlíženými subjekty a významnými dohlíženými skupinami a nepřímý dohled nad méně významnými dohlíženými subjekty a méně významnými dohlíženými skupinami.
- (3) Celková výše ročních poplatků za dohled za rok 2019 by měla být vypočtena jako součet: a) odhadovaných ročních nákladů na úkoly v oblasti dohledu na rok 2019 podle schváleného rozpočtu ECB na rok 2019, s přihlédnutím k vývoji odhadovaných ročních nákladů ECB, který byl v době přijetí tohoto rozhodnutí znám; a b) přebytku nebo schodku z roku 2018.
- (4) Přebytek nebo schodek by měl být určen tak, že se skutečné roční náklady vynaložené na úkoly v oblasti dohledu v roce 2018, tak jak jsou uvedeny v roční účetní závěrce ECB za rok 2018 ⁽³⁾, odečtou od odhadovaných ročních nákladů v roce 2018 uvedených v příloze rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2018/667 (ECB/2018/12) ⁽⁴⁾.
- (5) V souladu s čl. 5 odst. 3 nařízení (EU) č. 1163/2014 (ECB/2014/41) je třeba v odhadovaných ročních nákladech na úkoly v oblasti dohledu v roce 2019 zohlednit též výši všech poplatků za předchozí období placení poplatku, které nebylo možné vybrat, všechny přijaté platby úroků v souladu s článkem 14 a částky přijaté nebo navrácené v souladu s čl. 7 odst. 3 uvedeného nařízení,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ Úř. věst. L 311, 31.10.2014, s. 23.

⁽³⁾ Zveřejněna na internetových stránkách ECB www.ecb.europa.eu v únoru 2019.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2018/667 ze dne 19. dubna 2018 o celkové výši ročních poplatků za dohled za rok 2018 (ECB/2018/12) (Úř. věst. L 111, 2.5.2018, s. 3).

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto rozhodnutí se použijí definice uvedené v nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17) ⁽³⁾ a v nařízení (EU) č. 1163/2014 (ECB/2014/41).

Článek 2

Celková výše ročních poplatků za dohled za rok 2019

1. Celková výše ročních poplatků za dohled za rok 2019 činí 576 020 336 EUR a je vypočtena tak, jak je uvedeno v příloze I.
2. Každá kategorie dohlížených subjektů a dohlížených skupin uhradí celkovou výši ročních poplatků za dohled takto:
 - a) významné dohlížené subjekty a významné dohlížené skupiny: EUR 524 196 987;
 - b) méně významné dohlížené subjekty a méně významné dohlížené skupiny: EUR 51 823 349.

Rozdělení celkové výše ročních poplatků za dohled za rok 2019, které má každá kategorie uhradit, je uvedeno v příloze II.

Článek 3

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 18. dubna 2019.

Prezident ECB

Mario DRAGHI

⁽³⁾ Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu) (ECB/2014/17) (Úř. věst. L 141, 14.5.2014, s. 1).

PŘÍLOHA I

Výpočet celkové výše ročních poplatků za dohled za rok 2019

(v EUR)	
Odhadované roční náklady v roce 2019	559 007 136
Mzdy a požitky	264 525 116
Nájem a údržba budov	58 866 157
Další provozní výdaje	235 615 863
Přebytek/schodek z roku 2018	15 332 187
Částky, které je třeba zohlednit v souladu s čl. 5 odst. 3 nařízení (EU) č. 1163/2014 (ECB/2014/41)	1 681 013
Výše poplatků za předchozí období placení poplatku, které nebylo možné vybrat	0
Platby úroků přijaté v souladu s článkem 14 uvedeného nařízení	– 9 626
Částky přijaté nebo navrácené v souladu s čl. 7 odst. 3 uvedeného nařízení	1 690 639
CELKEM	576 020 336

PŘÍLOHA II

Rozdělení celkové výše ročních poplatků za dohled za rok 2019

(v EUR)

	Významné dohlížené subjekty a významné dohlížené skupiny	Méně významné dohlížené subjekty a méně významné dohlížené skupiny	Celkem
Odhadované roční náklady v roce 2019	508 696 494	50 310 642	559 007 136
Přebytek/schodek z roku 2018	13 952 290	1 379 897	15 332 187
Částky, které je třeba zohlednit v souladu s čl. 5 odst. 3 nařízení (EU) č. 1163/2014 (ECB/2014/41)	1 548 203	132 810	1 681 013
Výše poplatků za předchozí období placení poplatku, které nebylo možné vybrat	0	0	0
Platby úroků přijaté v souladu s článkem 14 uvedeného nařízení	- 7 918	- 1 708	- 9 626
Částky přijaté nebo navrácené v souladu s čl. 7 odst. 3 uvedeného nařízení	1 556 121	134 518	1 690 639
CELKEM	524 196 987	51 823 349	576 020 336

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS